

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

Comisia pentru constituționalitate

Comisia pentru învățământ

Nr.LXVIII/1098/12.09.2023

Nr. XXVIII/88/11.04.2023

RAPORT COMUN

asupra *Legii pentru modificarea art.6 alin.(9) din Legea educației fizice și sportului nr.69/2000*
(L296/2021)

În temeiul art.147 alin.(2) din Constituția României, republicată, în conformitate cu prevederile art.154 alin.(1) și (2) din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare, **Comisia pentru constituționalitate și Comisia pentru învățământ**, prin adresa nr.L296/2021 din 20 aprilie 2022, au fost sesizate de către Biroul permanent al Senatului, în vederea dezbaterii și elaborării **raportului comun** asupra *Legii pentru modificarea art.6 alin.(9) din Legea educației fizice și sportului nr.69/2000, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr.193 din 6 aprilie 2022.*

În ședințele separate, Comisia pentru constituționalitate în data de 12 septembrie și Comisia pentru învățământ în data de 11 aprilie 2023, au hotărât, cu unanimitate de voturi, să adopte raport comun de respingere a *Legii pentru modificarea art.6 alin.(9) din Legea educației fizice și sportului nr.69/2000.*

Curtea Constituțională, prin Decizia nr.193 din 6 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.370 din 14 aprilie 2022, **a admis obiecția de neconstituționalitate** formulată de Guvernul României și **a constatat că Legea pentru modificarea art. 6 alin. (9) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000 este neconstituțională.**

În motivarea obiecției de neconstituționalitate, Guvernul României, autor al sesizării, susține că prevederile art. I din lege sunt neclare și lipsite de previzibilitate. Și arată că "în concret, din aceste prevederi nu rezultă când accesul este gratuit și când este cu plată, întrucât nu sunt stabilite, la nivel de lege, criteriile obiective și condiții clare în funcție de care, ulterior, la nivel de regulament, se va reglementa modul de utilizare a infrastructurilor sportive școlare". În susținerea criticilor se invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 26 din 18 ianuarie 2012, fiind citate considerentele referitoare la exigențele de claritate, precizie și predictibilitate a dispozițiilor legale. Față de aceste considerente, se arată că "prevederile propuse pentru art. 6 alin. (9) din Legea nr. 69/2000 sunt de natură a contraveni principiului legalității (...) prevăzut de art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție". În concluzie, pentru motivele arătate, se solicită admiterea sesizării de neconstituționalitate.

Ministerul Educației, prin punctul de vedere transmis Curții Constituționale, invocă faptul că textul criticat, fiind lipsit de previzibilitate, pune destinatarul normei în situația de a nu își putea ordona conduita în raport cu o normă reglementată care nu respectă condițiile de calitate ale legii, cu consecințe grave privind stabilitatea regulilor care guvernează sistemul național de educație. În acest sens, arată că baza materială a învățământului preuniversitar de stat cuprinde toate bunurile imobile și mobile în care funcționează/au funcționat unitățile de învățământ preuniversitar de stat. Astfel, este necesară obținerea avizului conform al ministrului educației pentru schimbarea destinației, deoarece în spațiile respective se desfășoară activități comerciale (în cazul în care se face accesul cu plată). În plus, desfășurarea acestor

activități trebuie să se facă respectând legislația în vigoare, fără să afecteze procesul de învățământ și fără să pună în pericol siguranța elevilor și a cadrelor didactice.

Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a reținut că:

- cerința de claritate a legii vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, cea de precizie se referă la exactitatea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce predictibilitatea/previzibilitatea legii privește scopul și consecințele pe care le antrenează;
- potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care arată că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de contextul textului despre care este vorba, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi, cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat (Hotărârea din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza Sunday Times împotriva Regatului Unit) (a se vedea Decizia nr. 772 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 3 mai 2017, paragrafele 22 și 23). Or, legea criticată nu îndeplinește exigențele de calitate a legii mai sus menționate;
- termenii utilizați sunt lipsiți de precizie, legiuitorul utilizând o terminologie diferită pentru aparent același obiect de reglementare: "infrastructura sportivă școlară" (art. I) versus "baze și instalații sportive proprii" (art. II) sau "regulament de folosință" (art. I) versus "regulament ce va cuprinde norme privind modul de utilizare" (art. II). Rigurozitatea limbajului juridic impune utilizarea unei terminologii unitare în același act normativ, pentru evitarea interpretărilor divergente;
- dincolo de terminologia utilizată, reglementarea criticată creează dificultăți de adaptare a conduitei destinatarilor săi, atât persoanele fizice și juridice beneficiare (așa-numiții "terți"), cât și "unitățile și instituțiile de învățământ". Aceasta întrucât, așa cum rezultă și din compararea diverselor variante

normative (inițiator, Camera de reflecție, Camera decizională), în forma legii adoptate nu este clar dacă o categorie de terți (așa-numiții "adulți" din forma inițială a legii) mai are acces sau nu la infrastructura sportivă școlară în aer liber și în ce condiții, întrucât această ipoteză normativă nu se mai regăsește în alin. (9) al art. 6 în forma adoptată de Parlament. Astfel, în privința persoanelor fizice aflate în ipoteza normativă a lit. a) a art. 6 alin. (9), legiuitorul stabilește accesul gratuit al copiilor în infrastructura sportivă școlară în aer liber, fără a se referi în niciun mod la categoria adulților. Ar rezulta că, de fapt, adulții nu mai au deloc acces la infrastructura sportivă școlară în aer liber. Noțiunea generală de "persoane fizice" este utilizată numai atunci când legiuitorul se referă la "infrastructura sportivă acoperită", unde "persoanele fizice pot avea acces gratuit sau cu plată";

- nu sunt stabilite criteriile obiective și condițiile clare în funcție de care ulterior, la nivel de regulament, să se reglementeze modul de utilizare a infrastructurii sportive școlare în general, precum și distincția între gratuit sau cu plată. Sub acest aspect, Curtea reține că nu se pot transfera în sarcina subiecților de drept menționați prerogative de stabilire a unor reguli și de reglementare a unor raporturi juridice ce ar intra în sfera de competență a autorităților legislative sau executive, în condițiile Constituției și legii. În absența unor criterii clare, circumscrise prin lege, este dificilă adaptarea conduitei destinatarilor legii;
- nu se înțelege ce obligații incumbă "terților" utilizatori, persoane fizice și juridice, raportat la exprimarea foarte generală a legii, prin sintagma "obligația respectării desfășurării normale a programelor și activităților de învățământ";
- legea rezultată are un caracter neclar și imprecis în privința modalității în care se realizează acest "drept de a folosi", contrar exigențelor de calitate a normelor juridice impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție.

În conformitate cu prevederile alin.(4) al art.147 din Constituție, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României.

Între timp, la data de 4 ianuarie 2023, Parlamentul a adoptat Legea pentru modificarea și completarea art.6 din Legea educației fizice și sportului nr.69/2000, care a devenit Legea nr.8/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.7 din 04 ianuarie 2023, și care rezolvă lipsa accesului la infrastructura sportivă pentru persoanele fizice sau juridice interesate, astfel că legea criticată, care a făcut obiectul sesizării la Curtea Constituțională, rămâne fără obiect de reglementare.

În consecință, **Comisia pentru constituționalitate și Comisia pentru învățământ supun spre dezbateră și adoptare**, plenului Senatului, **raportul comun de respingere a Legii pentru modificarea art.6 alin.(9) din Legea educației fizice și sportului nr.69/2000.**

În raport cu obiectul de reglementare, legea face parte din categoria **legilor ordinare** și urmează a fi supusă votului plenului Senatului, în conformitate cu prevederile art.76 alin.(2) din Constituție.

Potrivit art.75 alin.(1) din Constituție și art.92 alin.(7) pct.1 din Regulamentul Senatului, republicat, legea urmează a fi dezbătută de **Senat** în calitate de **primă Cameră sesizată**.

Președinte,

Sen. Elena Simona SPĂTARU

Președinte,

Sen. Monica-Cristina ANISIE

Secretar,

Sen. Constantin-Daniel CADARIU

Secretar,

Sen. Liliana SBÎRNEA